

CSALÁD ÉS HÁZASSÁG 2. – Konfliktuskezelés

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.02.19.

Szeretném folytatni a sorozatot, amit a múlt héten elkezdtem. Nagyon mély téma, amit elkezdünk boncolgatni. A múlt alkalommal is elhangzott a házassággal kapcsolatban sok olyan dolog, amit nemcsak a házasságban lehet magunkra vonatkoztatni, hanem elhangoztak egyszerű alapelvek, amelyekről jó, ha tudsz akkor is, ha nem vagy házas. Ha még nem vagy házas, ha már nem vagy házas, mert özvegy vagy, vagy elváltál, de ha éppen benne vagy, akkor meg főleg. Ma is sok olyan dolog elhangzik majd, amit a házassági kapcsolatodban tudsz alkalmazni, megszívlelhetsz, és ha akarod, ha nem, ha tetszik, ha nem, bizony a lelked is meg lesz szólítva és meg lesz érintve. Néhány dolog rámutat majd, és egy kis nyomásként rá fog nehezedni az egódra és a lelkivilágodra, ami nem ellened irányul, hanem érted van. Szeretnék arról beszélni, ami a kereszténység egyik legfőbb üzenete, a legfőbb mondanivalója és legfőbb tartalma és a gerince, és a váza és az alapja, az pedig Isten szeretete és szerelme.

Úgy gondolom, hogy ez egy olyan téma, mondhatni klasszikus üzenet, amiről sokan úgy gondolják, hogy ó, erről már hallottunk, erről már sokat tudunk, ez olyan szép és olyan jó! Ha egy pásztor nem készült fel eléggé, akkor lehet a szeretetről beszélni, mert arról mindig lehet beszélni. De ma nem így fogsz erről hallani, bár az 1Korintus 13-at végig fogjuk venni, szinte az egészet Igénként, és egy kicsit más megvilágításban, más összefüggésekben fogjuk ezt vizsgálni. A házasságra vonatkoztatva nézzük, de úgy, hogy sokan meríthessenek belőle, akár ti is, akik nem vagytok házasok. Ha még házasság előtt vagytok, fel tudtok készülni, ha benne vagytok a házasságban, akkor tudtok belőle meríteni. Ha nem vagy házas, akkor pedig tudod segíteni a gyermekedet, az unokádat, a szomszédasszonyodat, vagy bárkit, akinek hasonló gondja, problémája van. Lehet, hogy rádöbben az arra, hogy ha ezt tudtam volna húsz-harminc évvel ezelőtt, akkor lehet, hogy nem kellett volna keresztülmennem azokon a nehézségeken!

Kicsit nehéz a helyzetemben, és nem magyarázkodni akarok természetesen, hogy rengeteg irányból, rengeteg módon lehet a témát megközelíteni, és ugye, hogy hallottuk, az elmúlt években is volt már erről szó, és mások is nagyon jól megfogalmazták ezt, hogy a szeretet nem egy téma. A szeretet nem egy dolog a sok közül, hogy beszélünk a hitről, a megigazulásról, a gyógyulásról, a kegyelemről, és lehet mindenféle témákat felszínre hozni és lehet sok mindent kiboncolni, de a szeretet nem egy téma. A szeretet Ő, egy személy. A szeretet maga Isten. Az Isten a szeretet. És amikor a szeretetről beszélünk, akkor a lényegről beszélünk.

Rendkívül megnehezíti az ember életét az, ha nem ismeri önmagát, ha nem ismeri Istent, és ha egy kapcsolatban az ember nem ismeri a másikat. A jó kapcsolat alapja szerintem az, bármilyen kapcsolatról legyen szó, házasságról, emberi, szülő-gyermek kapcsolatról, gyülekezeten belüli kapcsolatokról, hogy ismerjük egymást. Ismerjük azt, hogy mindannyian egyediek vagyunk, mindannyian különlegesek vagyunk, és bizony vannak hasonló sablonszerű jellemvonások, tulajdonságok, de ezek mellett mindannyiunkban van rengeteg olyan dolog, ami speciálisan csak rám és rád jellemző, a másokban ilyen nincs. Onnan is meg lehetne ezt közelíteni, hogy ha te valamilyen munkát Krisztus Testében például nem tudsz elvégezni, akkor azt ugyanúgy, mint ahogy te elvégezted volna, senki más nem tudja megcsinálni. Mert egyedi vagy. Mert rajtad keresztül tudott volna csak úgy kifolyni az a dolog. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a munka nem lesz elvégezve, mert Istennek van B, C, D, és sokadik terve is, hogy ha valaki nem engedelmes, az a munka akkor is el lesz végezve, lehet, akár még jobban is. De Isten a te szívedet, a te jellemedet, a te egész valódat használni akarja a házasságban is úgy, hogy a párod számára szolgálj azzal, aki vagy. És amikor nem ismered önmagadat, nem ismered a saját értékeidet, illetve nem ismered a másik értékeit és igényeit, hogy hogyan kellene felé szolgálnod, hogyan kellene őt előbbre helyezni, megáldani azzal, aki te vagy, akkor előjönnek és előtörnek olyan nehézségek és problémák, amik időnként megoldhatatlanoknak tűnnek. Nagyon sok dolgot úgy lehet megbeszélni, és rájönni a prob-

lémára egy kapcsolatban, ha van őszinte kommunikáció. Ezért mondjuk azt gyülekezeti szinten is, és István is sokszor mondta ezt és én is, hogy ne üljetek fel semmiféle külső pletykának, másod-, harmadkézből való információnak! Ha valakinek valamilyen kérdése van, vagy felmerül benne valami, vagy öröme van, vagy bánata, vagy félreértése, az egyenesen hozzám jöjjön akár, ha velem van gondja, ne a másikkal próbálja ezt megosztani, mert úgy lehet, hogy félinformációt vagy dezinformációt kaphat.

Ha megszűnik közöttünk a szorongásmentes őszinteség, akkor az egyén az boldogtalan lesz, és ez igaz a házasságra is. Tehát ha a házasságban nem tud egy férj és egy feleség őszintén, nyíltan kommunikálni, úgy, hogy a legmélyebb belső titkait is akár megossza a másikkal, akkor annak egyenes arányú következménye lesz az, hogy nem fogják egymást érteni, és ebből boldogtalanság lesz. Nagyon sok ember éli úgy az életét házasságban akár évtizedeken keresztül, hogy ez valahogy kimaradt. Úgy élnek egymás mellett házások évtizedeket, hogy az a fajta, csak a házasságra jellemző nagyon mély és bensőséges kapcsolat nincs meg. És emiatt már csak a lemondás van, meg a legyintés, hogy ez már úgysem lesz jobb, és minek nyíljak meg és minek adjam oda magam a másikkal? Mert ez így van, hogy amikor az ember kitarja magát, abban megvan a sérülés veszélye. Amikor az ember begubózik és elzárkózik a nyílt kommunikációtól, azzal egy védelmet épít ki maga köré és a lelke köré, nehogy meg legyen sértve. Nehogy meg legyen bántva, nehogy meg legyen keserítve, nehogy valami félrecsússzon, nehogy rosszul süljenek el a dolgok, nehogy a másik visszaéljen azzal, hogy én ennyire megnyílok neki!

Csak az a probléma ezzel, hogy így soha nem lehet eljutni abba a teljességbe, amire a házasság rendeltetett. Mert a házasság alapja, a házassági kapcsolat mintája a Krisztus és a gyülekezet kapcsolata. Ahogy Ők vannak egymással, és ahogy neked kellene Istennel nyílnak és őszintének lenni. Tehát amilyen nyílt vagy és egyenes és őszinte, és az örömet, a bánatodat az Istennel való kapcsolatodban jól megéled, olyan mértékben tudod megélni a házasságodban is. Bárki bármit mond. Ezek nagyon-nagyon súlyos kérdések! Ha azt hiszed, hogy mindent tudsz már a másiktól húsz-harminc év után, főleg férfiakra igaz ez, azt hiszed, hogy mindent tudsz a nőkről, mert házas vagy már több évtizede, akkor elhatalmasodott rajtad a kevélység és a felfuvalkodottság, mert ez nem így van. Ha asszonyként azt mondod, te mindent tudsz már a férjedről, mert annyi mindent tapasztaltál vele kapcsolatban, jót, rosszat, értéket és hiányosságot, ha te mindent tudsz róla, akkor bizony felmerül a kérdés, hogy tényleg így van ez? Nem lehet, hogy felületesen ismerjük egymást? Nem lehet, hogy felületes a kapcsolatunk Istennel, és nem úgy ismerjük Őt, amilyen valójában? Dehogynem. Lehetséges, hogy nem úgy ismerjük Őt, mint amilyen valójában. És ez nem az jelenti, hogy rosszul ismerjük, hanem azt, hogy nem ismerjük Őt még mélyebben. Még jobban. Még teljesebben.

Tehát amikor azon elmélkedsz, arról gondolkodsz, hogy Ő mennyire jó, mennyire szeretettel teljes, hogy az Ő szerelme milyen mély, milyen széles, milyen hosszú, milyen magas, és ezt mind rád árasztotta, és te ebben élsz, ezt megéled a hétköznapjaidban, a gyakorlatban, akkor semmilyen félelem nem lesz az életedben. Semmilyen gátlás nem lesz az életedben. Akkor nem fogsz attól félni, hogy mit mondanak mások, mit gondolnak mások, nem másoknak akarsz megfelelni, mert tudod, hogy Őnála jó vagy, mert Ő szeret téged. Amikor felmerülnek ezek a kérdések, amikor felmerülnek ezek a dolgok, problémák, nehézségek, mi minden bántja az én lelkivilágomat, milyen sérelmeim vannak, milyen keserű dolgokat kell nekem elszenvednem, és egyébként is én és én, én és én mennyire meg vagyok bántva, akkor azonnal tudhatod, hogy ez mind abból fakad, hogy önmagadra figyelsz és nem Istenre! Hogy én mennyire meg vagyok bántva! Én mennyire ki voltam használva! Én mennyire nem vagyok megelégitve! Én mennyire vagyok boldogtalan! Én mennyire nem vagyok olyan helyzetben, amiben lehetnék egyébként, ha te nem így viselkednél velem. És különben is, vedd már észre, hogy a baj az veled van! Kezdem kapirgálni a lelked kérgét egy kicsit? Ez még csak a kezdet. Lesz ennél súlyosabb is!

Megyünk ebbe a mélységbe. Mi nem a világból várjuk a segítséget a kapcsolataink helyreállításához, a gyülekezet felépüléséhez, meg a házasságok problémáinak megoldásához, hanem Isten Igéjéből. Vannak, akik mindent, minden körülmények között állandóan a sátánra fognak, hogy a sátán tette tönkre, ő vert éket közénk, és az ő hibája és az ő hibája és az ő hibája. Mindig a másikkal a hibája meg

a harmadik fél hibája, aki bejött a kapcsolatba, meg a szomszédé, meg az anyósé meg az apósé, meg a nem tudom, a pásztoré. Mindent rá lehet fogni valaki másra, de amikor a felelősség ránk mutat, akkor észrevesszük-e, hogy nekünk mi részünk van abban, hogy a helyzet így alakult, és a kapcsolat ilyen állapotban van, ha házasságban élsz, vagy bármilyen emberi kapcsolatban vagy?

A sátán azonban semmire nem tud rávenni téged, neki nincs meg az a hatalma. Nincs meg hozzá az ereje. Nincs meg se a képessége, hogy erőszakkal rávegyen olyan dologra, amit te nem akarsz. Egy legyőzött ellenség ő. Csak annyit tud elérni az életedben, csak annyira tud belépni és betörni az életedbe és csak annyira tudja megosztani a kapcsolatodat a házastársaddal, a gyermekeddel, a szüleiddel, a gyülekezettel, amennyire te helyet adsz neki. Semmilyen hatalma nincs feletted, csak annyi, amennyit te adsz neki! Ez egy nagyon súlyos dolog. Ez azt is jelenti, hogy nem kellene semmit ráfognunk a sátánra. Egy szerencsétlen nyomorult, le van győzve. Nem azt mondom, hogy sajnálatra méltó, mert ravasz, és Isten- és emberellenes, és gonosz és azon dolgozik, hogy téged tönkre tegyen. Tönkre tegye az emberi kapcsolataidat, a békességedet, hogy meglopjon téged, meglopja az egészségedet, a pénzedet, azt, ami igazából a boldogságodnak és az örömeidnek a forrása, és mindenféle hazug dolgokkal az elméden keresztül meg az érzelmeiden, a körülményeken keresztül próbál valahogy beférkőzni.

De csak annyira tud belépni az életedbe, a személyes teredbe, amennyire te beengeded őt. Ha zárva van az ajtó, akkor olyan vagy, mint a mesében a kismalac, amikor kopogtat a farkas. Ha be van zárva az ajtó, hiába kopogtatsz, nem jöhetsz be! Kint maradsz! És élhetsz boldogan bent a házban. Bent a házban – ez alatt értem az Isten országát, az Ő királyságát, ami egyébként sokkal tágasabb, mint egy kis disznóól, ha már ezt a példát hoztam. Ha helyet adsz a viszálynak az életedben, és eltűrőd, ha teret engedsz, akkor ajtót nyitasz a gonosznak. Ha teret engedsz a viszálykodásnak, ha a civódásnak, abból megosztás jön elő. És nincs erősebb kötelék – a múlt héten volt erről szó – a házaspárok közötti egységénél, és az egységben lévő erőnél.

Az egység egyik legnagyobb megrontója az a gondolkozásmód, az a hozzáállás, hogy vedd már észre, hogy veled van a baj! Ez a legnagyobb megrontója az egységnek. Ébredj már fel, vedd már észre, hogy velem minden rendben van! Vedd már észre, hogy te vagy a hibás, vedd már észre, hogy minden probléma forrása te vagy, vedd már észre, hogy te vagy az, akivel a gondok vannak, nem én! Lehetséges, hogy tőzről kilencszer neked van igazad, de ugye tudod magadról, hogy nem vagy tökéletes? Ki az, aki tökéletes minden körülményben, minden viselkedésében, minden szavában, minden egyes percben a nap huszonnégy órájában. Ilyen nincs, Jézus volt az, aki ezt a követelményt betöltötte.

Minden kapcsolatban lehetnek problémák, de te döntöd el azt, hogy ezekből krízis fakad-e, hogy ezek eljutnak-e addig a pontig, hogy ebből krízis legyen. És bizony a bonyolult élethelyzetek, a nehéz körülmények alkalmával van lehetőséged felfedezni, hogy igazából mi is lakozik a szívedben. A szivacsból is akkor jön ki az, amit előtte magába szívott, amikor a nyomás éri. Minden kapcsolatban, minden helyzetben, akár gyülekezeti kapcsolatban, házaspárok közötti, szülő-gyerek közötti kapcsolatban akkor derül ki, hogy igazán mi van benned, amikor megpróbáltatás és nyomás alá kerülsz. Tudom nagyon jól, hogy sokaknak a házassága nem olyan, amilyennek Isten elrendelte, és nem olyan, amilyennek elképzelték, mint egy álom vagy mint egy terv, vagy mint egy vágyként jelen volt ez benned vagy bennetek akkor, amikor igent mondtatok az anyakönyvvezető és a lelkész, vagy pap vagy pásztor előtt. Eltelt egy-két év, eltelt sok év, és valaki éppen úgy fogalmazta meg ezt nem is olyan régen, hogy az elején még ott volt ez a rózsaszín köd, egy érzelmi túllángolás, érzelmi nagyfröccs, ami mindent elfedezett. Aztán amikor ez kihűlt, már jöttek a veszekedések, a nézeteltérések, a civódás ment, és eljutott a kapcsolat oda, hogy már veszekedés sem volt, annyira eltávolodtak egymástól a házások.

Nem azt mondom, hogy mindannyiótok házassága ilyen, természetesen nem erről van szó, vannak igazán jó példák a gyülekezetben is. De az biztos, hogy Isten Igéje tanácsol, hogy hogyan hozhatod helyre a kapcsolatodat, ha az nem úgy működik, ahogyan te szeretnéd. Isten Igéjében mindenre megvan a válasz. Nincs az a kapcsolat, nincs az a házasság, ami olyan jól működik, hogy

ne lehetne még jobbá tenni. Meggyőződésem, hogy nincs az a rossz házasság sem, amit Isten ne tudna helyreállítani akkor, ha a benne lévők megfogadják Isten Igéjét és alkalmazzák is, megteszik azt, amit nekik tenniük kell.

A legfontosabb összetevők egyike a házasság jó működéséhez, és ezzel nem árulok el nagy titkot, a viselkedésed, ahogyan viselkedsz a házasságban. És nem csak a házasságban, minden emberi kapcsolatban, ahogy viselkedsz, ahogy reagálsz, ahogy visszaszólsz, vagy nem szólsz vissza, ahogy kommunikálsz, ahogy megosztod azt, ami benned van, ez alapvető fontosságú. Ezt meg kell tanulni, hogy jól csináljuk, mert a másik fél nem feltétlenül úgy viszonyul és úgy ért mindent, mint ahogy te. Vannak dolgok, amik a te számodra jelentéktelenek, de a házastársad számára rendkívül nagy értékkel bír, és ez fordítva is így van. Valami a te számodra igen fontos, igen értékes és jelentős dolog, míg a másinak meg nem olyan fontos, meg nem olyan érték. Ha ezeket sikerül jól összefésülni, sikerül úgy közös nevezőre jutni, hogy mindenki boldogabb a kapcsolatban, akkor lehet egy kiegyensúlyozott, boldog házasság. Tehát valahol mindenkinek engednie kell a saját igényeiből és elvárásaiból, és alkalmazkodnia kell a másikhoz, úgy természetesen, hogy nem egy olyan elnyomásban élsz, hogy semmit nem szabad, és semmi akaratod és semmiféle igényed nem lehet, mert a másinak nem tetszik. De lehet! Az egyéniséged a házasságban is megmarad. Hogy meg tudsz állni önmagadban egyedül Isten előtt, ez megmarad a házasságodban is.

Ugyanakkor mégis alkalmazkodnod kell a házastársadhoz, mert ketten vagytok egyek, és amikor úgy gondolkodol, hogy te független vagy mindentől és mindenkitől, még a házastársadtól is, az nem egy egészséges bibliai világnézetből fakadó gondolkozásmód! Ha igent mondtál, ha házasságot kötöttél, akkor onnantól kezdve nem csak te vagy már egyedül. Isten előtt egyedül vagy, ha bemész az imaszobádba, ott nincs ott a férjed, feleséged melletted, de az életviteledben, a gondolkozásmódodban már nem az van, hogy én, hanem hogy mi, a család. Amikor ez ellen teszel, ez ellen beszélsz, vagy ha nem is mondd ki, de azért hangsúlyozod, hogy figyelj, nekem nagyobb tapasztalatom van, meg nagyobb élettapasztalatom van! Meg te kis kislányka, kis fiúcska vagy itt mellettem, igazából én vagyok a valaki, te csak mellettem egy utánfutó vagy, akkor a felsőbbrendűségedet fejezed ki, mert a társadat nem tekinted egyenrangúnak. Ez is rendkívül nagy konfliktusforrás lehet, amikor ez az egyenrangúság nincs meg közöttetek.

Visszatérve a viselkedésre, imádkozol a házastársadért és a kapcsolatotokért és azért, hogy az helyreálljon, vagy változzon meg a helyzet vagy akár változzon meg ő, mert azért észreveszed, okos vagy, hogy tőzből kilencszer neked van igazad és mégiscsak változnia kellene neki. De imádkozol érte, hogy a helyzet változzon meg, hogy figyelmesebb legyen, hogy kedvesebb legyen, hogy támogató legyen, hogy házias legyen, hogy megértő legyen, és mikor kijössz az imaszobából és úgy beszélsz vele, mint egy kutyával, úgy beszélsz vele, mint egy kapcaronggyal, akkor minden imád a földre hullott és semmit nem ér. Nagyon sokszor a viselkedésed többet nyom a latban, mint az, amit imádkozol Istenhez a házastársadért. Ahogy viselkedsz vele, ahogy megéled a szeretetet, ahogy megéled vele azt a kapcsolatot, amit megéltél előtte az Úrral a személyes kapcsolatban, ha azt adod neki, sokkal hangosabban fog szólni, sokkal hangosabban fog beszélni, mint bármilyen hangzatos imádságod! Természetesen az imádságot ne felejtse el és ne maradjon ez ki az életedből. De tökéletesen tönkre lehet tenni mindenféle hitben megtett megvallást és a hit imáját akkor, ha nem aszerint cselekszel. Olyan ez, mint a gyógyulással kapcsolatban tett megvallás, hogy hiszem és megvallom az Igét, hogy meggyógyultam, de utána mégis úgy gondolkodom, mint egy beteg ember, mégis úgy cselekszem, mint egy beteg ember, mégis úgy csinálom az életemet, hogy nekem szükségem van valamire, mert én olyan nyomorult vagyok! Miközben előtte az imaszobában azt imádkoztad, hogy meggyógyultál Jézus sebeiben és a kenet csak úgy árad az életemben! Mondod és mondod, de az az igazság, hogy a vitáiddal, a beszélésaiddel tönkre teheted nagyon könnyedén, amit imádkoztál.

Igazság van abban is, hogy minden egyes kimondott szó minden házasságban, minden egyes kapcsolatban téged minősít, nem a másikat, még ha a szavaid igazak is, hogy a másik milyen rossz, és milyen hitvány és nem kedves és nem házias és igénytelen és rossz stb. Minden egyes kimondott szó téged minősít, nem pedig azt, akinek ezt mondtad. Amit nekem vagy rólam mondasz, az nem

engem minősít, hanem téged. Nagyon-nagyon meg kellene gondolnunk, hogy mit és hogyan mondunk ki a szánkkal, hogy miről és hogyan gondolkozunk! Mi az, amit engedünk magunkból, az indulatunkból kifejezni, mert minden egyes kimondott szó és cselekedet, mint egy tüzes nyíl beleáll a másikba, a hátába vagy a mellkasába, megéri a lelkét és megsebzí őt. És utána lehet azt mondani, hogy nem gondoltam komolyan, meg nem így gondoltam igazából, meg te fölmérgesítettél, azért mondtam, különben sem az én hibám, hogy ezt mondtam, hanem te voltál olyan rossz, hogy ezt váltottad ki belőlem! És egyből megy a másik felé mutogatás, de a felelősségnek azt a részét kell megfogni, ami rád tartozik, ami a tiéd, bizony. Ne gondold azt, hogy a hitetlen vagy a gyenge ember a házasságban az, akinek felelőssége, hogy a házasság helyreálljon! Ne gondold azt, hogy de jó lenne, ha itt lenne a férjem, itt lenne a feleségem és ezt hallaná! Föl kellene, hogy ébredjen arra, hogy ezt hallja, hogy igazán megváltozzon, hogy ne így viselkedjen velem!

Gondolj bele józan, kiegyensúlyozott gondolkozásmóddal és keresztyén értékrenddel! Kinek kell ezt hallania? Kinek a felelőssége hitben járni? Annak, aki gyenge, aki hitetlen, aki igazán rosszul viselkedik, vagy annak, aki ismeri az Igét, és tudja azt, hogy milyen hatalma van és hogyan kell ezt alkalmazni? Kinek a felelőssége? Ha egyikőtök már hitben áll és elkezd megcselekedni, akkor az már Isten kezében egy csatorna, egy esély, egy folyosó, amin keresztül be tud lépni a te házasságodba. Tehát ha te vagy az, aki azt monddod, hogy én hitben járok, én meg akarom menteni ezt a házasságot, én az az ember vagyok, aki helyre akarom ezt állítani, a másik mindegy milyen, de ha te az vagy, aki képes az Igébe belekapaszkodni, akkor ott a győzelem a kezében és ezt ragadd meg!

A jó házasság kulcsa a hívő házastárs, nem az, hogy a hitetlen házastárs megtér és jobbá válik. A hitetlen alatt nem feltétlenül azt értem, hogy nincs újjászületve, hanem azt, aki nem jár hitben. Tehát a jó házasság kulcsa nem az, aki gyenge, meg erőtlen, hanem az, aki erős a hitben. Ez a kulcsa a jó házasságnak! Nem az, aki nem úgy viselkedik, ahogyan kellene. A probléma kulcsa, ha a tíz problémából kilenc a másiktól fakad és csak egy a tiédből, akkor mondanánk azt, hogy mindenki odaáll melléd, mert nagyobb igazad van, mint neki, mert ő sokkal rosszabb, mint te, te sokkal jobb vagy, mint ő. De a te felelősséged, aki ezt most hallod, hogy lépéseket tegyél azért, hogy a házasságod helyreálljon, és nem a máské. Nem azon kell dolgoznod elsősorban, hogy a másik megváltozzon, hanem azon kell dolgoznod, hogy te megváltozzál, képes legyél hitben járni, képes legyél abban a szeretetben járni, azt közvetíteni a házastársad felé, amit Isten közvetít Jézus Krisztusban feléd.

Amikor Pál apostol beszél a házasságról, akkor azt mondja, hogy felettébb nagy titok ez, de én a Krisztusról és az egyházzal szólok – zárja így a kis monológját a házassággal kapcsolatban. A másik meg csináljon azt, amit akar? Élje ugyanúgy az életét? Mi az, ami megtérésre indított téged? Istennek a jósága, Istennek a szerelme, Istennek a szeretete! Amikor ezt közvetíted a másik felé, amikor valóban úgy viselkedsz és úgy éled az életedet és azt megéled, amit Jézus megélt feléd és úgy viselkedsz, mint Jézus, akkor a házastársad bolond lenne nem elfogadni és szeretni téged. Érted a lényegét, mit akarok mondani ezzel? Ostoba lenne, ha nem fogadná el azt, hogy te ennyire szereted őt! Ezzel a helyzettel még visszaélni sem lehet. Az igazi őszinte szeretettel nem lehet még visszaélni sem, bár tudom, hogy ebbe a mondatba bele lehet kötni. Ha a hívő hatalmat gyakorol, hitet gyakorol, ha a hívő szeretetet gyakorol, akkor Isten ereje működésbe lép. Így lehet a konfliktusokat kezelni, így lehet minden konfliktust kezelni, ha úgy viselkedsz minden konfliktusos helyzetben, mint Jézus. Úgy viszonyulsz a társadhoz, mint ahogy Jézus viszonyul hozzád, és mint ahogy Jézus viszonyul a gyülekezetéhez, aki megtisztította, aki önmagát adta érte, aki a saját vérével mosta meg, Önmagát fölládozta a gyülekezetért, az övéiért. Ha ez a mentalitás van benned a házastársad felé és ráadásul a házastársad is ráébred erre, mert mind a ketten hívők vagytok, és benne is ez a mentalitás van feléd, hogy egymást megelőzve akartok szeretetben járni a másik felé, akkor mi jön abból? Egy földi mennyország. Csak van egy probléma, hogy ez nem automatikus, és van valami, ami útban van. Ez pedig az én, az ego, a meg nem újított gondolkodásmódod, a te jogosnak ítélt sérelmeid, az elvárásaid és lehetne sorolni, hogy mi minden van még ott a sorban, ami arra mutat, hogy de hát igazából értem én, Attila, hogy miről beszélsz, de azért neki kellene megváltozni, mert azért ő sokkal rosszabb, mint én!

Gondolj bele az Isten és az ember közötti kapcsolatba. Ő mit várt el tőled, amikor föláldozta Önmagát érted? Semmit! Most mit vár el tőled? Neked kötelezően cselekedetek hosszú sorát kell megtenned, viszonznod kell az Ő szeretetét, mert ha ezt nem teszed meg, akkor nem fog szeretni téged többé? Nem!

Ha viszontszereted Őt, Ő akkor is ugyanazzal a szeretettel szeret téged, mint előtte. Ami elképesztő, hogy ha nem szereted Őt viszont, nem szolgálod Őt, ha ellene beszélsz, az Ő szeretete irányodba akkor sem változik meg. Ő még akkor is szeret téged, ha te ellene vagy. Ő még akkor is szeret téged. Ez felfoghatatlan! Az emberi elme ezt nem tudja megérteni, mert ez nem a testi természet része. Ez olyan tulajdonság, ami az emberben önmagában nincs meg. Én azt akarom viszonzni, amit én kaptam, arra akarok választ adni, amit én kaptam, és meg akarok felelni és viszonzni akarok. De önzetlenül adni a másiknak úgy, hogy nem várok vissza semmit, sőt a másik még gyűlöl és utál engem, és megvet engem, és kihasznál engem, és mindenféle rossz dolgot tesz ellenem, akkor is szeressem őt, miközben nem érdemli meg? Igen!

Olvastad az 1Korinthus 13-at, ugye? A 4-es verstől a 9-ig olvasható tulajdonságok nem a mi emberi szeretetünknek a jellemzői. A szeretet hosszan tűr, kegyes, nem rója fel a gonoszt. Te hányszor róttad fel a veled szemben elkövetett igazságtalanságokat? Ne mondj számot! Amikor ezt megtetted, testvérem, akkor nem isteni szeretetben jártál. Azt mondja ott az igevers, hogy a szeretet mindent eltűr. Te mindent eltűrsz, és mindent eltűrtél idáig? Szerintem nem. Amikor az ember nem tűr el mindent, akkor nem Isten szeretetében jár. Ahogy Hagin fogalmaz az egyik tanításában, a válóperes tárgyalásokon még soha nem járt az agapé szeretet.

Természetesen nem a megaláztatásról, a kihasználásról, mártírkodásról beszélek, hogy neked mindent el kell tűrni szó nélkül, mint egy engedelmes kiskutya és szenvedned kell. Nem erről beszélek. Vannak helyzetek, amikor ki kell állnod az emberi méltóságodért, a jogaidért, de én most Isten szeretetéről beszélek. Szeretném, ha ma ennek a mélységeibe jobban belemennénk. Tehát a házasság helyreállítása a hívőn múlik, nem a hitetlenen. A házasság helyreállítása és a jó működése az emberen múlik, aki képes és hajlandó szeretetben járni, hajlandó hitben járni.

Mert a hívőnek kell helyt állnia, a hívőnek kell megtennie azt, amit kell és neki kell érvényre juttatnia az Igét. Hogyan lehetne ezt elvárni egy nem hívő embertől, vagy egy hitben nem járó kereszténytől? Mutogatva rá, hogy föl kellene épülnie már, be kellene jönnie már a gyülekezetbe, ezt neki is hallania kellene! Bizonyára ez így is van és neki is van felelőssége, de a te felelősséged az a te hatásköröd, és az ő felelőssége az ő hatásköre. Ugyanígy működik ez a gyülekezetben és a nemzetben is ugyan ez a helyzet. Addig menj el és azzal foglalkozzál, ami a te hatásköröd.

Egy egyszerű példát hadd mondjak, ami már elhangzott itt egyszer vagy kétszer. Például az, hogy ki prédikál itt vasárnap, nem a te hatásköröd ezt meghatározni, hanem Istváné és az enyém. Így van? Mégis volt valaki, aki, mint egy listát leadta, hogy kiket szeretne hallgatni itt. Akkor azt mondtuk, hogy nem, és akkor lett belőle az, ami lett.

Tehát az embernek ismernie kell azt, hogy mi az ő felelőssége, és bizony minden embernek vannak határai. Ezeket a határokat most jó értelemben mondom. Ha házasságban élsz, akkor bizonyos határok között élsz. Nem nézegeted a szomszédasszonyt, nem nézegeted a kertészt a szomszédban, és lehetne sorolni ezeket a példákat vég nélkül. Mint ahogy az én anyagi helyzetem és a pénzem beosztása az én felelősségem, az én dolgom, nem a tied. Ahogy én nem szólok bele abba, hogy te hova teszed a pénzedet, vagy adakozol-e, vagy nem adakozol, hogy hogyan és mennyit adsz, nem tartozik rám. Van egy határvonal, amit én nem lépek túl. Az a te dolgod. Az én határvonalamba pedig nem engedlek be téged, hogy én hova teszem a pénzem, az meg az én dolgom. Ezt tiszteletben kell tartani egymás között.

Ha van egy házasság, ami áll és helyben van, akkor semmilyen módon nem teheted meg azt, hogy átléped a határt, hogy belépsz a két ember közé az ő területükre. Még ha meg is tetszik neked abban a házasságban az asszony, vagy akár a férfi – a kívánság tekintetének szemével néztél rá – úgy kell tekintened azt a házasságot, mint ahogy Ádámnak kellett volna tekintenie a fát a kertben, amiről nem ehetett volna. Tiltott terület!

Ebben a gyülekezetben nincs lehetőség arra, hogy az az ember itt maradjon ebben a gyülekezetben, aki ezt a határt átlépi. Ha megtudom azt, hogy valakinek a házasságába valaki harmadik félként bele akar lépni, bele akar nyúlni, akkor lesz vele egy beszélgetésem. Ha nem hajlandó megtérni ebből, akkor el kell innen mennie. Valaki mond egy halleluját, ugye? Volt már erre példa, nem is egy. Ez nem azért van, mert nem szeretjük azt az illetőt, hanem mert szeretünk titeket, és szeretjük azt, hogy az egység megmarad. Szeretünk azon dolgozni, hogy a házasságok jobbak legyenek és helyreálljanak. Nem az, hogy hát, ha vele nem működik, akkor gyere össze azzal! Ha vele sem jött össze, akkor gyere majd a negyedikhez, vagy ötödikhez, próbálgasd ki. Nem, nem és nem! Ez a gyülekezet nem az a gyülekezet. Itt ez nincs megengedve. Ez nagyon-nagyon szigorú dolog. Ezt nem is akartam elmondani, de most kibuggyant belőlem. Remélem, örültök neki. ☺

Visszatérve a viszályra, meg arra, hogy ki a felelős, ki a nem felelős, ki az, aki tehet a házasságért, meg miért alakultak úgy a helyzetek, ahogy alakultak, bizonyára hibás a másik sok mindenben. Nincs olyan, hogy csak én vagyok a felelős, vagy csak a másik. Házasságban meg főleg nincs olyan, hogy csak az egyik az, aki száz százalékban hibás mindenben, a másik meg semmiben sem hibás.

De te, aki hitben állsz, te, aki az Igét hallgatod, te, aki az ígét akarod cselekedni, te annak a másiknak, aki hibázott, megbocsátottál? Te, aki az Igében élsz és azt mondod, hogy te vagy az, aki az értéket képviseled, a másik meg olyan hitvány, vagy rossz, te a sértést elengedted neki? Te valóban Isten szeretetével szereted őt? Ezt kellene megkérdezned magadtól, nem azt, hogy kilencvenvalahány százalékban a másik a hibás. Hanem hogy te megtetted a te részedet vagy nem.

Érthető, amit mondani akarok? Ne értse senki sem félre, természetesen van az, hogy a másik ludas és hibás és kell kezelni a helyzetet. Nem arról beszélek, hogy egy oldalú legyen az ember, mint egy mártír, hogy én vagyok a hibás, és ostorozza magát az ember, hogy én rontottam el. Nem erről beszélek, nem az önkárhoztatásról, mert ez egy önbecsapás. Ebben semmi alázat nincsen, ez egy mártíromság. Ó, mindenről én tehetek! Az a helyzet, hogy nem mindenről te tehetsz, a másik is tehet róla. De a felelősséged a te részeddel kapcsolatban a tied, nem a másiké. Ott kell maradni azon a helyen, ahol lenni kell! Állj rá az Igére és javíts a viselkedéseden! Lehet, hogy nem érdemli meg a társad, de gondold bele, hogy te mit érdemelsz Istentől?

Most őszintén, mit érdemelnénk Istentől? Annyian mondták már nekem, és ilyenkor olyan szomorú vagyok, mikor mondják, hogy megérdemled ezt, meg érdemled azt. Az a helyzet, hogy nem érdemlek meg semmit. Ez nem egy alázatoskodás, hanem tudom azt, hogy amim van, és ahogy van, az Isten kegyelme. Természetesen tisztában vagyok a saját értékeimmel, de bármi érték van bennem, ez Istentől van. Még az akarást is Ő munkálja bennem.

A helyén kell kezelni a dolgokat. Az ember az alázattal a helyes pozícióba tudja magát belőni, nem pedig fölé, vagy alá. Az efézusi levélre lapozzatok, mert Igét is szeretnék olvasni. Bár idáig csak az Igével összhangban beszéltünk, de szeretném, ha egy-két Ige megtámogatna minket. Ezt nem kimondottan házaspárokra vonatkoztatja Pál, hanem úgy általánosságban. De hogyha ez itt van, úgy hiszem, hogy megszívlelendő házaspároknak is.

Efézus 4,31–32.

31. Minden keserűség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivetessék közületek minden gonoszsággal együtt;

32. Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, és bocsássatok meg egymásnak, miképpen az Isten is megbocsátott néktek a Krisztusban.

Bocsássatok meg egymásnak azzal a szeretettel, azzal a megbocsátással, amellyel Isten megbocsátott nektek. Hogyan tudod ezt megtenni? Ha ezt megismered. Az emberek hallanak a szeretetről üzenetet, a szeretetről tanítást, hallanak sok mindent Isten jellemével kapcsolatban, és próbálják a szeretetben járást gyakorolni úgy, hogy ők ezt nem tapasztalták meg Istentől.

Azért veszélyes dolog ez, mert könnyen csalódás érhet. Azért veszélyes dolog úgy szeretni agapéval a másikat, hogy nem ismered te ezt az agapét – ez egy görög kifejezés az isteni fajta szeretetre az Újszövetségben – úgy, hogy nem tapasztaltad meg ezt Istentől, mert bizony könnyen lehet, hogy falakba ütközöl, és az elfogadás a másik részéről nem olyan lesz, amire számítasz.

Visszapattan, és ennek ellenére másodikra, harmadikra, ötödikre nem azt a reakciót váltja ki a másiktól, amit te gondolsz, vagy remélsz, vagy elvárnál.

De ha ismered azt, hogy Isten hogyan szeret téged, ha megtapasztaltad újra, és újra, és újra, hogy Ő milyen türelmes veled, milyen kedves veled, hogy mennyi mindent elengedett neked, hogy milyen mértékben nem rója fel neked azt, amit te tettél ellene. Hányszor rótt meg Isten téged azért, hogy mi mindent tettél ellene akkor, amikor még nem voltál hívó? Soha nem halhattad ezt Istentől. Hányszor hallottad Istentől a személyes imádságaidban, amikor felrótta neked, hogy nem hirdeted az Evangéliumot eléggé, nem tetted bele magad a szolgálatba, ezt nem csináltad, azt nem csináltad, és ilyen rosszul bántál velem, és nem képviseltél engem elég jól? Hányszor hallottad ezt Istentől? Soha nem hallhattad ezt.

A vallásos tanításokból, meg a buta elképzelésekből, meg a fejedből lehet, hogy hallottad, de Istentől soha. Miért? Mert a szeretet nem rója fel a gonoszt! Isten Igéje igazság és Isten a szeretet, Ő nem tesz ilyet. Mi mégis olyan hajlamosak vagyunk arra, hogy ha valamit rosszul tesz a másik, akkor azonnal odaszegezzük a falhoz: Figyelj már, vedd már észre magad, hogy mi rosszat csináltál, mit tettél ellenem!

Miért vagy sértődékeny? Miért vagy keserű? Miért vagy rossz hangulatban a sérelmek miatt? Miért vagy elkeseredett depresszióban? Miért vagy annyira levert? Ezeket a kérdéseket föltetted-e már magadnak, amikor ezeket az érzelmeket hordoztad magadban heteken, hónapokon keresztül? Miért van ez benned? Nem lehet, hogy azért, mert nagyon magad körül forogsz, nagyon önközpontú vagy, nagyon magaddal vagy elfoglalva? Nem lehet, hogy azért, mert megsértették az énedet és az egódat, és azért van ez benned? Ez a kérdés. Az életünknek egyik nagy súlyú, fontos kérdése ez, hogy hogyan állunk ahhoz, ha igazságtalanság ér, amikor megbántanak minket, amikor ténylegesen a másik a hibás. Hogy állsz ehhez a kérdéshez? Mit kezdesz ezzel a helyzettel?

Az Ige nem enged teret a felelősség elkerülésének. Az a helyzet, hogy időnként megbocsátani nehéz, mert a jelleméből fakadóan az ember önmagára tekint és az én van előtérben. Azért, mert magadban rendkívül igazságtalanságnak tartod azt, ami veled történt, és ezért nehéz megbocsátani. Nehéz megbocsátani, amit a másik tett. Nehéz megbocsátani, hogy hányszor, de hányszor megtette ellened. Nehéz megbocsátani azt, hogy milyen sokszor, éveken, akár évtizedeken keresztül tette veled, és még ennél is igazságtalanabbnak tartod azt, hogy ezt még neked el is kell engedni. Ez olyan igazságtalan, úgy érzed a lelkedben. Igazából igazságszolgáltatást akarunk. Azt akarjuk, hogy azért vegye már észre magát az az ember, jó lenne, ha ő is kapna már egy pofont az élettől, ne csak ő osztogassa ezt!

Házasságra is és emberi kapcsolatokra is igaz ez. Jaj, mennyire igaz ez azokra az emberekre, akik kiváltak bizonyos gyülekezetekből! Amíg ott voltak, addig ajnározták, addig így, meg úgy, meg amúgy, ez volt a világ közepe, és a legjobb közösség, a legjobb gyülekezet. Amikor elmentek, akkor meg fröcsögnek és köpködnek, és visszamutogatnak, és üzeneteket küldözgetnek. Sajnos ez egy olyan állapot, ami a gyógyíthatatlan beteg lelkiállapot kategória. Ha ebben az állapotban marad az ember, akkor nem tud meggyógyulni. Nincs gyógyulás az érzelmek számára ebben az állapotban, mert te tartod a kezében az igazságszolgáltatást, hogy márpedig igazságot akarok magamnak, igazságot akarok ennek a helyzetnek és mindenki tudja meg, hogy nekem van igazam! Mindenki tudja és legyen nyilvánvalóvá az, hogy az a másik hibás és rossz, és nekem van igazam. Legyen az én egóm fölemelve minden és mindenki fölé, az a másik meg nyugodtan alázkodjon meg. Neki kéne megalázkodni, nem nekem! Igazságot akarok!

Nem ilyen az emberi természet? Elmennek egy közösségből, köpködnek, fröcsögnek, átkokat szórnak, tönkre fogtok menni, össze fogtok zuhanni, szét fogtok esni, nem lesz senki, aki kíváncsi rátok! Elmennek és ez van bennük, ez a lelki állapot. Most nem a mi gyülekezetünkről beszélünk. Ez borzasztó dolog! Ebben az állapotban nem lehet messzire eljutni. Így olyan székbe ülünk, amihez nincsen elhívásunk. Így olyan székben ülünk, amihez nincsen kenetünk. Olyan trónszék ez, amelyben nem nekünk kell ülni, mert az igaz bíró az nem mi vagyunk. Tudod, ezt a Biblia tanítja. A Biblia arról beszél, hogy igazságszolgáltatást Isten fog majd végrehajtani, akkor, amikor kell, ahogy

kell és úgy, ahogy azt Ő akarja, nem pedig te vagy én. Ez erősen bántja a mi lelkivilágunkat. Én most akarom, és azonnal akarom! Bűnhődjél, rossz voltál!

Lehet, hogy igazad van és tényleg rossz volt a másik, de vedd már észre, hogy veled van a baj. Érthető, amit mondani akarok? Érthető, csak nem tetszik. Ha rosszul bánnak veled, az nem jogosít fel téged arra, hogy te is úgy bánj azzal a másikkal, mint ahogy veled bántak. Ez egy lényeges, súlyos dolog, mert a viselkedésedért, a visszazólásaidért, a beszólásaidért nem a körülmények és a másik ember a felelős.

A világ szerint úgy kell bánnunk az emberekkel, ahogy megérdemlik. De Isten nem így bánik velünk, mert Istentől nem azt kapjuk, amit megérdemlünk, Istentől nem azt kapjuk, amire rászolgálunk, hanem azt kapjuk, ami az Ő jelleméből fakad. Szeret és pont. A tékozló fiú, amikor hazatért, azt kapta, amit megérdemelt? Ha én lettem volna az apa helyében, lehet, hogy az első ölelés előtt egy nagy pofont kevertem volna le neki. Mit képzelsz te, hogy engem ekkora nagy szegénybe hoztál a közösség és mindenki előtt? A disznókkal ettél együtt! Vedd már észre magad! Ezért neveltelek? Ezért ruháztalak? Ezért adtam neked előjogokat? Ezért osztottam szét a vagyonomat, adtam neked az örökséged? Nem is adhattam volna oda neked, mert ahhoz, hogy te örökölj tőlem, nekem meg kell halni. Azt akarod, hogy meghaljak?

Lehet, hogy én így viselkedtem volna a saját indulatomból. De az az atya ott bemutatta Isten szerelmét és szeretetét, hogy Ő hogyan bánik velünk. Gyere, gyere, szeretlek! Életre keltél, mert visszajöttél! Gyere úgy, ahogy vagy! Úgy szeretlek, ahogy vagy. Nem szabott semmilyen feltételt, nem mondta azt, hogy miben kell neki megtérnie. Levágta a hizlalt tulkot, új cipő, gyűrű, vigadozás, örvendezés, mert az én fiam meghalt és az én fiam feltámadott.

Mikor halt meg ez a fiú? Hiszen élt! Akkor, amikor az atyai háztól elkerült és távol volt az atyai háztól. Isten ezt úgy tekinti, hogy ez egy bizonyos fajta halál. Távol van az ellátástól, távol van a bőségtől, távol van a szerető közelségtől. Isten szemében ez egy bizonyos fajta halál. Amikor hazatért, akkor életre kelt, közel került a húsos fazékhoz, hogy szemléletesen fejezem ki magam, közel került az ellátás forrásához.

Nekünk erre a közelségre, közösségre kell vágnunk minden napon, amikor az Atyával együtt vagyunk így, és amikor így együtt vagyunk veled, akkor tudjuk ezt tovább adni a házasságunkban, a gyerekünknek, a szüleinknek, a gyülekezetben és lehetne sorolni vég nélkül minden emberi kapcsolatot.

Az isteni fajta szeretet nem köti feltételhez a szeretetét. Akkor is szeret, ha jó vagy és akkor is, ha rossz vagy. Nagyon sok embernek nem ez az istenképe, nem ez a világnézete Istenről. Isten szeret engem, ha jó vagyok, de nem szeret, ha rossz vagyok. Ha szolgálom Őt, ha teszek érte dolgokat, akkor szeret engem, ha meg rosszul csinálom a dolgaimat, akkor nem nagyon kedves az én életem előtte, ezért magamat helyre kell állítanom előtte, hogy szeressen engem. De ez nem így van. Akik így gondolkoznak, ugyanezt viszik át a házasságukba, a kapcsolataikba is. Ha jól viselkedsz velem, én is jól viselkedek veled. Ha rosszul viselkedsz velem, hát akkor amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten, hogy a szép népies kifejezéssel éljek.

Ha nem teszel érte, Isten akkor is szeret, ha teszel érte, akkor is szeret. Ha teljes szívvel szolgálod Őt, akkor is szeret. Az a döbbenet, hogy tényleg sokan azt gondolják karizmatikus körökben is, hogy ha valaki odaszánt életet él, ha tényleg tiszta életet él, szolgálja az Urat és tényleg látszik az életén az, hogy az Úrért él, akkor őt Isten jobban megáldja, míg a másikat, aki nem ilyen, azt pedig kevésbé áldja meg.

De ez nem igaz ebben a formában, mert már a nem hívó ember is meg van áldva minden áldással, ha Krisztusban van, ha nem jár hitben, akkor is. Itt inkább azon van a hangsúly, hogy ki mennyit tud ebből elfogadni. Az, hogy az ember az Úrért él és megcselekszi azokat, amire a szíve indítja, ezek elősegítik azt, hogy azok az áldások, amiket Isten adott, megnyilvánuljanak. Ha valaki lázadó, ellenszegülő, ha valaki lazán veszi és felületesen éli a keresztény életét, az egyszerűen nem tudja elvenni a terített asztalról azt, amit Isten odaadott neki. Igazából ez a különbség. Az Ő viszonyulását semennyire nem befolyásolja az, hogy te hogyan viselkedsz. Az Ő szerelmét semmi

nem befolyásolja az irányodba. Bármit teszel, soha nem fog Isten téged jobban szeretni, mint most. Ő a szeretetének a legmagasabb fokával szeret már nagyon-nagyon régóta.

Házassági alkalom van. Mit kell átültetned a házasságodba? Ő megérdemli? Te megérdemled? Feledkezz meg magadról! Azt mondja Jézus, hogy aki megnyeri a saját életét és a saját igazságát és azt, hogy nekem van igazam és meg van veregetve a vállam és el vagyok ismerve, az az ember elveszíti az életét. De, aki önmagát hajlandó letenni és hajlandó megalázni magát, az megnyeri azt az életet, ami Istenből fakad. Ami, garantálom neked, sokkal nagyobb, bőségesebb annál, mint amit te el tudnál érni, vagy meg tudnál élni, ha a saját igazságodat akarod érvényre juttatni.

Súlyos üzenet ez, ugye? Lapozzunk az 1Korinthus 13-ra. Az Ige sokkal szebben elmondja, mint ahogy én el tudom ezt mondani. Isten szeretete nem olyan szeretet, amilyen szeretetről elképzelése van a világnak. Nem az a szeretet, amit az emberek képzelnek erről.

1Korinthus 13,1–7.

1. Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

Soha nem gondolkodtam még ezen, hogy mit jelent, hogy ha embereknek nyelvén tudok beszélni? Gondolkoztál rajta, hogy mit jelent ez? Az, hogy angyaloknak nyelvén, az a nyelvek imájára vonatkozik. De ha embereknek nyelvén tudok beszélni, így ezt én még nem raktam össze magamban, legalábbis nem mélyültem ebben el, de igazából ez nem bonyolult dolog.

Itt arról van szó, amikor emberi nyelven beszélve imádkozol, vagy imádkozol nyelveken a házasársadért. Amikor imádkozol értelemmel a házaságodért, házasársadért, imádkozol nyelveken érte, de ha nincs benned szeretet, semmit nem ér az egész. Annyira jó, hogy ezt nem én mondom, hanem az Ige! Ez annyira fölemel engem, hogy de jó, hogy ezért nem tudtok engem felelősségre vonni. Mert én azt olvastam fel, ami ide van írva és nem én írtam a Bibliát.

Ha embereknek vagy angyaloknak a nyelvén szólok is. Azaz, ha értelemmel vagy nyelveken imádkozom is a házasársamért, a gyülekezetért, vagy a kapcsolataimért vagy a főnökömért vagy a munkatársamért vagy a gyerekemért, vagy bárkiért, de a szeretet nincs bennem... A szeretet sokszor egy viselkedésminta, egy döntés, egy elhatározás, hogy mit teszek a másikért. Ami nem rólam szól, hanem őrá, neki adok valamit. Ha ez nincs benned, semmit nem ér a napi tizenhét óras nyelveken való imádkozásod. Én láttam embereket, akik hosszú-hosszú órákat imádkoztak nyelveken. De, amikor kijöttek az imádságukból, akkor szomorú volt az egész, mert tudtam, hogy nem ért semmit. Imádkoznak ezért, imádkoznak azért és imádkoznak amazért. Megvan a kegyesség és a szeretet látszata, de belül fröcsögnek, meg szórják az átkokat. Szomorú, semmit nem ér!

2. És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyanynira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok.

Lehetsz nagy igei tudós. Sőt, azt is mondhatjuk, hogy lehetsz olyan nagy hitember, hogy szólsz a hegyhez, hogy kelj fel és ugorj a tengerbe és az engedelmeskedik neked, ahogy a Márk 11,23–24-ben le van írva. Azt az Igét te megéled és megcselekszed, látványos és erőteljes dolgok történnek rajtad keresztül és prófétálsz, és jövendőt mondasz, és minden titkot, minden tudományt ismersz, és teljesen egész a hited. De ha szeretet nincs benned, akkor semmi vagy. Semmi! Tudod mi a semmi? Egy nulla. Van egy váza, de belül teljesen üres. Bennem ez a kép él ezzel kapcsolatban, hogy a szeretet mindennél fontosabb. Mindenekelőtt való és mindenek felett való.

Amikor szeretetben járunk valakivel kapcsolatban, akkor soha nem arról van szó, hogy mit kaphatok én a másiktól, hanem arról van szó, hogy mit adhatok én neki. Mert Isten nem azért teremtette az embert, nem azért küldte az Ő Fiát és nem azért szült minket újjá, hogy Ő kapjon valamit tőlünk, hanem azért tette mindezt, hogy Ő adjon nekünk valamit önmagából. Semmilyen önös érdek nincs Istenben. Semmilyen önző szándék nem vezérelte Őt. Ő teljes volt akkor is, amikor még az emberiség meg a föld nem volt megteremtve. Abban az értelemben nem volt Istennek szüksége az emberekre, hogy Ő egyedül volt vagy magányos lett volna. Hát valahogy töltjük el az időt, kínlódjunk egy kicsit ezekkel a kis emberkével! Nem az vezérelte, hogy nem lett

volna teljes az élete. Ő Isten! Ő úgy volt teljes, ahogy van, és most is teljes! Azért hozott létre téged és engem, hogy az Ő jelleméből, saját önmagából tudjon nekünk adni, hogy nekünk jó legyen. Isten nem mondta: Ó, de elrontottam! Megteremtettem ezt az Ádámot, hibát követtem el, hát hadd hozzam már helyre! Úgy röstellem magam, nem kellett volna ilyen felelősséget adni Ádám kezébe, hogy az egész földet neki adom. Átadta a sátánnak, hogy lehetett ilyen ostoba? Én, hogy lehettem ilyen ostoba, hogy megteremtettem az embert? Nem ezzel a mentalitással, gondolkodásmóddal jött el Jézus. A golgotai kereszten nem azért halt meg. Isten megtehetette volna azt, hogy sztornó, töröljük az egészet, úgy, mintha soha meg se történt volna! Ki vonja felelősségre Istent, ha eltöröl minket úgy, hogy még a rólunk szóló elképzelés sem marad meg? Senki nem tudja Őt felelősségre vonni, mert Ő mindenek felett álló. Miért tette, amit tett? Mert szeret! Mert ez az Ő legjobban lefesthető, körülírható jellemvonása és tulajdonsága, hogy szeret. Nem úgy, ahogy mi szeretjük egymást, hanem úgy, ahogy csak Ő tud szeretni. Elképesztő, hogy ez ott van bennünk, a szívünkben! Kitöltetett a Szent Szellem által, ahogy írja a Róma 5,5-ben. Olvasom tovább.

3. És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.

Itt is el lehet menni nagyon messzire ezen Igék alapján. Ha adakozol és adakozol, az egész vagyonedat is odaadhatod valamilyen jó célra, akár a gyülekezetnek, akár a szegényeknek, bárkinek és bármire, ha szeretet nincs benned, azaz, ha nem a szeretet motiválja ezt, akkor semmi hasznod abból.

Hadd mondjak valami nagyon keményet, amit nem akarsz hallani. Nagyon sokszor az emberek azért nem érnek el anyagi áttörést, anyagi növekedést, annak ellenére, hogy nagyon sokszor nagyon sok magot elvetettek, adakoztak, mert pont a szeretet hiányzik belőlük. Mert az önös érdek, meg a kívánság meg a félelem meg az engedelmisség motiválja őket szeretet nélkül, de sokkal jobb lenne, ha a szeretet motiválna. Mert, ha a vagyonedat mind szétsztdod is, de szeretet nincs benned, semmit nem ér az egész. Úgyhogy, ha nincs benned szeretet, akkor hagyd azt a pénzt a zsebedben és azon dolgozz először, hogy a szíved egyenes legyen, őszinte legyen! Tudod, amikor az ember a szívéből igazán őszinte és egyenes és hálás, tehát telve van, akkor annak egyenes arányú következménye az lesz, hogy adakozó életet fog élni. Nincs olyan, hogy ez ne így lenne. Mert Isten telve van szeretettel és Ő folytonosan adakozó. Mindig felüllicitálja, mindig többet és többet ad. Mert ez az Ő jellemvonása, ez van benne. Önmagunkat nagyon könnyen le lehet ellenőrizni.

4. A szeretet hosszútűró, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.

A hosszútűrés mennyire hosszú? Meddig tart? Attól függ, hogy kivel szemben, meg mit tett, ugye? Meddig kell eltűrnünk, és milyen hosszan kell eltűrnünk? Úgy vélem, hogy hosszabban, mint ahogy azt magunktól tennénk! Isten szeretete hosszútűró. Mondom, hangsúlyozom itt, hogy nem olyan fajta szélsőségekről kell beszélnem, amikor el kell tűrnöd azt, hogy a hetente a hét napból hatszor megver a férjed. Vagy hetente hétszer megver a feleséged. Ilyen is van, hogy a házasságon belüli erőszak a nő irányából van. Sajnos, de ez jelen van. Még akár keresztény házasságban is jelen lehet. Szomorú, amikor egyik a másikra kezdet emel. Ez a szememben az egyik legalja kategória. Bármelyik fél részéről van erről szó. Ennek nem szabadna előfordulnia, nemhogy nem keresztény házasságban, hanem a világban sem!

Itt lehetne arról is beszélni, hogy valamikor az ember nem fizikailag bántja a másikat, hanem a szájával. Tudod, hogy a verbális sértés, tehát a másik megalázása a szavakkal, a másik nyilvános megkeserítése, megalázása mások előtt, ez egyenlő a családon belüli erőszakkal. Ha családon belül is van, a házon belül, de házon kívül meg főleg. Néha az is egy erőszak, amikor nem mondasz valamit, amikor pedig mondani kellene valamit. Mert annyira bezárkózol, hogy visszatartom, azért sem mondom el. Mi a baj, drágám? Semmi! Mi bánt, drágám? Hagyjál békén, semmi! A férj részéről ugyanez lehet a helyzet. Egyáltalán nem igazság ez, hogy nincsen semmi baj.

Meddig kell ezt eltűrni? Hosszan!

A szeretet nem irigykedik. Hoppá! Nem irigykedik! Persze, te vettél magadnak horgászcuccot, én meg már mióta vágyok arra a kosztümre! Neked minden felszerelésed megvan az autóban,

nekem a konyhában meg ilyen kis apró vacakokkal kell főznöm a vacsorát! Ez mi? Lázongás, viszálykodás, irigység. De a szeretet együtt örül az igazsággal. Drágám, milyen horgászdramit vegyek neked születésnapodra? Nagyon mély dolog ez egyébként. Valamikor tavaly volt egy tanítás, ami az irigységről szólt. Ott előhoztuk az Igéből József történetét, hogy a bátyjai irigyek voltak rá és ez milyen reakciót váltott ki a testvérekből. Az irigység soha semmilyen pozitív, jó dolgot nem hoz elő belőled. Az mindig csak rossz dolgot hoz elő. Ez mindannyiunk életében jelenlő probléma. Nekem is, nem azt mondom, hogy nincs vele semmilyen problémám, de most már kevesebb bajom van vele, mint ami volt húsz évvel ezelőtt. Voltak olyan éjszakáim, amikor forrtam magamban, hogy lehet, hogy az a másik ember azt csak úgy megkapta és nekem meg miért kell kínlódnom? Miért kell nekem évekig dolgozni azért, hogy nekem is olyan legyen? Én jobban megérdemelném, mint ő, de ő megkapta készen! Volt bennem egy irigység. Ezt az irigység motiválta. Szembe kellett ezzel néznie. A gyülekezetben ugyanígy jelen van. Az a pásztor miért annyi embernek prédikál, mikor én sokkal jobban beszélek? Nekem kellene több embernek prédikálni!

Lehetne sorolni vég nélkül, mert nagyon hosszú a lista ezzel kapcsolatban is. Írja Jakab, hogy ahol viszálykodás van, ott irigység van, és minden gonosz dolog is van. Úgyhogy ezzel foglalkozni kell.

A következő, hogy a szeretet nem kérkedik. Én azért tudok ám valamit, nekem azért van képesítem! Olyan jól nézek is ki egyébként, látod, ugye? Nem akarok én dicsekedni, az Istené a dicsőség, de azért nekem ez van, meg az van! Azért vedd már észre! Azért el is mondom, tehát kérkedek vele, hogy nekem mim van, meg hogy mit értem el, meg hogy hova tudok elmenni. Figyelj, az a helyzet, hogy ez pont az ellenkezője az alázatnak! Én úgy hiszem, és úgy vallom, hogy ezt föl lehet ismerni viszonylag könnyen, mert van ennek egy szellemi illata, amit én inkább szagnak neveznék, mint illatnak. Ez a felfuvalkodás! A kérkedés! Van egy csomó dolog, amiről nem kell beszélned. Engedd meg, hogy Isten emeljen föl téged és Isten helyezzen előbbre, és ne te magadat! Mert amikor ezt te teszed meg, az olyan, mint amikor a hernyóból pillangó lesz, és már kezdi bontogatni, kitörni a kis kérget, hogy kijöjjön belőle, de te segítesz neki és idő előtt leszeded róla a kérget, és akkor erőfeszítés nélkül tud pillangóvá válni, és utána rájössz, hogy egy nap után elpusztul. Vagy mint amikor a tojásból a csirke, vagy bármilyen kis madárka akárhány nap után kidugja a kis csőrét, és akkor ott még félnapig erőt gyűjt, és szipogja a levegőt, de te azonnal segíteni akarsz neki és leszeded róla a tojáshéjat. De nem! Azon ott neki kell magát keresztülvinnie. Fel kell készülnie az életre és ennek része az, hogy meg kell bizonyos dolgokért harcolnia.

Amikor az ember kérkedik valamivel, amikor az ember dicsekszik, amikor nagy arca van, abból tisztán látszik, hogy az illető nincs kész. Amikor az ember többet gondol magáról, mint ami, az az ember nincs azon a helyen, hogy készen legyen arra, amire őt Isten elhívta. Kérkedés!

Nem fuvalkodik fel! Erről is lehetne beszélni sokat. Minden egyes ilyen szóról vagy kifejezésről pár mondatot azért beszéljünk. A felfuvalkodás összekapcsolódik a kérkedéssel. Mit jelent ez, hogy valaki felfuvalkodik? Hasonlóképpen, mint a kérkedés, ugyanabból a töből, ugyanabból a mentalitásból, ugyanabból fakad, ugyanonnan jön.

5. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt,

Egy másik fordítás azt mondja, hogy nem cselekszik illetlenül. Nem keresi a maga hasznát. Én úgy hiszem, hogy a szeretetben járásban, az agapé megélésében ez az igevers a vízváltató. Ez az igevers az, ami igazán megmutatja, hogy most mi ezt megéljük, vagy nem éljük meg. Mert ez az egyik legjellemzőbb problémánk saját magunkkal, hogy a magunk hasznát keressük. Én legyek megelégtve, az én érzelmeim legyenek betöltve, az én szükségeim legyenek betöltve. Úgy legyen minden, ahogy az nekem jó. Isten nem úgy teremtette az embert, hogy az neki jó legyen, hanem úgy, hogy nekünk legyen jó. A házasságban, ha az ember a saját hasznát keresi, akkor mindig a másiktól vesz ki. Szívja ki a másiktól az erőt, az energiát, mint ahogy a Példabeszédek írja, hogy a piócának három lánya van. A pióca szívja, szívja ki az erőt a másiktól, hogy nekem még, még többet nekem! – és nem ad semmit. Amikor két ember így egymásra talál, és egymás energiáját, szeretetét, szívét, mindenét szívja ki a másiktól, abból sok jó nem keletkezik.

Nem keresi a maga hasznát. Itt nem írja az Ige, másik helyen írja azt, hogy mindenki a másik hasznát keresse.

Nem gerjed haragra! Volt már hogy haragra gerjedtél? Velem is előfordult, nem is egyszer. Volt olyan, amikor egy szent harag volt, de párosult mellé egy kis testi indulat is. Az illető, akire ezt ráöntöttem, hiába volt igazam, nem vette jó néven, de akkor sem vette volna jó néven, ha csak az a szent harag lett volna bennem.

Itt természetesen nem arról van szó, hogy ne gerjedj haragra a betegség ellen, a szegénység ellen, az igazságtalanság ellen, az ellen, hogy kihasználnak embereket, kihasználnak helyzeteket, visszaélnék dolgokkal. Szokásos példám, ha megy előtted egy kisfiú és egy társaság megtámadja őt és elveszik a pénzét, a telefonját, vagy bármijét, akkor persze, hogy gerjedjél haragra, véd meg a kicsit és állj az igazság mellé, hogy ezt nem lehet megtenni. Az igazságtalanság ellen haragra gerjedhetsz, de itt ebben az összefüggésben, hogy nem irigykedik, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt, itt az érzelmeidről, a lelkivilágodról van szó, hogy mennyire vagy azon, hogy te mindenképpen meg legyél elégítve.

Megkérdezték tőlem, hogy mi a jó házasság titka? Én úgy hiszem, hogy egy jó házasságnak nincsen titka. A jó házasságnak ára van! Még pedig az az ára, hogy megfeledekel magadról és élsz a másikért. Igaz ez a pénzügyekre, igaz ez a gyülekezeti szolgálatra, és nagyon sok mindenre. Ha titok lenne, akkor el lenne rejtve előlünk és nem tudnánk azt megismerni. Nem tudnánk abban élni, mert titok. De nem titok, hogy ezt így kell vagy kellene csinálni. Hanem ez egy ár, amit meg kell fizetned. Azaz le kell sokszor mondanod a saját magad rovására, az egódról, az érzelmeidről és magadat háttérbe kell szorítanod. Mondhatod, hogy ha ez ezzel jár, akkor nem akarok megházasodni! Tudod, hogy Pál apostol ezt mondta, hogy jobb neked egyedül? Ne keress házasságot! Ha nem tudod magad és a gerjedelmeidet megtürtőztetni, akkor házasodj meg, de tudd meg, hogy akkor háborúságod lesz a testben! Ezt írja a Korinthusi levélben. Hoppá! Ez is egy olyan igevers, amit nem akarunk figyelembe venni, ugye? Nem akarunk hallani. Jaj, házasság, házasság, házasság! Egy olyan misztérium van körülötte, ami jó akkor, ha az Igében éljük azt meg. Lehet egy házasság szép és jó és csodálatos. De ez nem automatikus, dolgozni kell érte újra és újra és újra.

6. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal;

7. Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr.

Minden hiszen, mindent eltűr. Tudsz hinni abban, hogy a házasságod helyreáll? Hát, én ebben nem tudok már hinni! Ez már túrhetetlen, hogy ez az ember mit enged meg magának! Ebben én már nem tudok hinni! De ha ez így van, akkor nem Isten szeretetében jársz. Mert a szeretet mindent hisz. Mindenben kész hinni, hajlandó hinni. Ez az Ige, ez a szó, hogy mindent eltűr. De hogy kerül ez ide? Hogyan kerülhet ez ide, hogy mindent eltűr? Ráadásul soha nem fogy el! Volt-e már hogy elfogyott a türelmed? Elfogyott a béketűrésed? Hogyne lett volna, persze! Na, abból tudtad, hogy nem Isten szeretetében jártál, mert az nem fogy el sohasem. Az isteni szeretet nem fogy el sohasem! Soha! Ha Istent fogod keresni, akkor nem leszel önző.

Ha pár mondattal szeretném lezárni az alkalmat, akkor tudd meg, hogy annak ellenére, hogy a kapcsolatok zöme arról szól, hogy te nem tettél eleget értem, nem adtad meg nekem azt, amit meg kellett volna adnod, nem úgy viselkedsz velem, mint ahogy elvárható, nem vagy elég nőies, vagy nem vagy elég férfias. Mivel nem teszed meg értem, amit kell, ezért én sem teszem meg érted, amit nekem kellene. Ha így éljük az életünket, akkor nem látjuk azt, hogy Ő mit tett meg értünk! Örülj, hogy Jézus nem így bánik veled és velünk. Ez egy nagyon nagy öröm a számomra, hogy nem úgy bánik Ő velem, mint ahogy én vele, vagy az emberekkel. Annyira jó, hogy az Ő türelme, az Ő szeretete, az Ő béketűrése soha nem fogy el az irányomban. A te szeretetednek nem attól kellene függenie, hogy mások hogyan viselkednek veled. Akár a házastársadról is legyen szó! Nem ettől kellene függenie, mert Isten szeretete sem ettől függ. Az érzelmeidet nem a rád kimondott szavak, és nem a körülményeid határozzák meg, hanem a nézőpontod, hogy hogyan nézel te arra a helyzetre, hogyan értékeled azt a helyzetet.

Amikor imádkozol a helyzetért, a házastársadért, akkor nagyon sokszor tényleg történik változás. De nagyon sokszor ez a változás nem a másikban történik meg, hanem benned. A te nézőpontod változik meg. A te türelmed lesz nagyobb. A te szereteted lesz nagyobb. A te kedvességed lesz nagyobb. A te megbocsátásod, a te elengedésed, a te szívességed lesz nagyobb. És az egész helyzet megváltozik úgy, hogy nem a másik változott meg, hanem te. És ha ezt tovább folytatod, észre fogod venni, hogy a másik is megváltozott. És akkor jön a földi mennyország, ugye? Ó, mikor jön már, hol jön már, jöjjön már! Ez egy kemény munka! Ha mindent önző nézőpontból vizsgálunk, akkor minden hiányosság óriási lesz. Minden egyes olyan dolog, ami nem tökéletes a másikban, az fel lesz nagyítva. Akkor semmi nem lesz elég jó, nem leszel megeléghető és csak a saját érdekedet fogod nézni. Semmilyen harag nem fog uralkodni feletted, ha a másikkal jobba törödsz, mint saját magaddal. Semmilyen harag nem fog eluralkodni feletted. Semmilyen békétlenséged nem lesz, ha a másikat tekinted előbbre. Mint ahogy Isten sem haragszik rád.

Lehet, hogy bennetek most fölmerült egy-két kérdés ezzel kapcsolatban, hogy azért ez igazságtalan, mert az ember kiszolgáltatja magát, amikor így szereti, feltétel nélkül, önzetlenül a másikat. Ez így van! Nem kertelek, Isten Igéje sem rejti ezt véka alá, hogy az önzetlen szeretet kiszolgáltatja magát és lehetőséget ad a sérülésre. Nem egy rózsaszín ködről beszélek, amit, ha elkezdesz cselekedni mechanikusan, akkor holnaptól kezdve minden helyreáll, és nem lesz benne probléma sem. De a hideg, a rideg távolságtartás egy bizonyos védelmet ad, ám fent is tartja ezt az állapotot.

A megoldás a nyitás. Odaadni magunkat a másinak költséges. Odaadni magunkat a másinak és a másikért, a házastársért, a gyermekért, a családért, ennek ára van, ahogy az előbb mondtam, nem titka. Ezt az árat hajlandó vagy megfizetni, vagy nem vagy hajlandó megfizetni? Amikor a legmélyebb gondolataidat, a legmélyebb érzéseidet is elmondod, akkor úgy érzed magad, hogy meztelen vagy. Nincs semmi titok, nincs semmi elzárkózás, nincs semmi, ami körbe venne engem, még fázok is, olyan meztelen vagyok. A belső titkaid megosztása zavarba ejtő, mert beléd lát a másik. Olyan dolgot is láthat, amit nem feltétlenül akarsz, hogy lásson benned.

Értitek, miről beszélek? Innen ered az Istennel való kapcsolat is. Előtte is titkolózol? Ott a helyzet egy kicsit még annyival másabb is, hogy előle nem lehet eltitkolni semmit sem. Sokkal jobb, ha az ember nyílt, egyenes és őszinte, kitarja magát. Hiába titkolózol, mert előle nem tudsz elrejtetni semmit. A házastársad elől el tudsz rejtetni dolgokat és ezzel megvédelmezed magad, hogy milyen gondolataid, milyen érzéseid vannak, milyen fájdalmaid, milyen sérelmeid vannak. Figyelj, nem automatikus, hogy a másik tudja azt, hogy mi van benned! Ez egy nagyon nagy tévedés. De hát tudnia kellene, éreznie kellene! Főleg a férfiakra nem igaz az, hogy értenek az áttétes dolgokból. A legtöbb férfi abból ért, ha megmondod neki kerek pereg, hogy ez van, és így csináld. Ezt a nőknek üzenem. Mert a férfagy nem olyan. Ó, drágám olyan síkos a bejárat a kapu előtt, hogy majdnem elestem. A férfi ebből mit gondol? Vigyázzál jobban! Legközelebb figyelj oda jobban, kapaszkodj meg valamiben! Nem! Azt kell mondani, hogy kérlek, lapátold el a havat a kapu előtt, sózd le, jégmentesítsél, mert veszélyes! Tehát nem áttételesen megfogalmazva, beburkolva, célozgatva valamire.

A jó kapcsolat Istennel változást hoz a házasságodban is. Sokan nem nyitottak erre, mert ehhez idő kell. Mint ahogy ahhoz is idő kellett, hogy az ember elhidegüljön adott esetben a házastársától, ahhoz is idő kell, hogy újra összelepedjenek a lelkek egymással. Garantálom neked, ha közösségben vagy Istennel és megosztod vele a legmélyebb, legbensőségesebb érzelmeidet, érzéseidet is, akkor nem lesz kommunikációs probléma a házasságodban sem. Mert ott is meg tudod ezt tenni. Amikor jobban szereted magadat, mint a házastársadat, akkor önközpontú vagy!

Lehetne most arról is beszélni, hogy jobb adni, mint kapni, ahogy Jézus mondta. Arról is lehetne beszélni, hogy Isten tékozlóan bőkezű adakozó. Jézus nagylelkűen felajánlotta magát és nagylelkűen adta oda magát. Ennek vissza kellene köszönnie az emberi kapcsolatainkban, főleg a házasságunkban. Ha valóban úgy viselkednél, mint Jézus, akkor bolond lenne visszautasítani téged a házastársad. Nagyon sokan kezelik nagylelkűen a pénzt, nagyon sokan kezelik, úgy az anyagi

javakat, hogy csak adják és adják, főleg akkor, ha van miből adni. De ezt az elengedést, ezt a megbocsátást, ezt a nagylelkű szeretetet viszonzás nélkül mennyire vagyunk hajlandóak és képesek adni a másoknak? Igazából ez a nagylelkűségnek az igazi fokmérője.

Halleluja! Dicsőség Istennek! Lehet, azt mondod, hogy nem ezért jöttem ma, nem ezt akartam hallani. Lehet, hogy lesz még így a következőkben is, hogy hallani fogsz olyan dolgokat, amik, úgy hiszem, hogy épülésünkre vannak. Én is ezt még most is tanulom 28 év után, mióta keresztény vagyok és lassan húsz éve már, hogy házasok vagyunk. Ezt tanulni kell, fejlődni benne, de lehet ebben előrébb menni.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**